

У новој емисији „Црно-бели свет са Ђорђем Вукадиновићем“ поново је гостовао новинар НИН-а Вук Цвијић, који је у претходној емисији изнео своја сазнања о државном криминалу и прогону оних који се против њега боре. Будући да су током прошлог, готово двочасовног разговора начете, али недовољно заокружене неке теме, попут нпр. афере прислушкивања Александра Вучића, Београда на води и корупције у безбедносним службама, домаћин је одлучио да (како рече, „први пут у историји“) два пута заредом седне за сто са једним од најистакнутијих истраживачких новинара – са великим „Н“, како га је представио Вукадиновић.

1. „Прислушкивање Вучића није било нелегално. Све упућује на неке људе који су под истрагама и у сфери су фудбала“

Министар полиције Александар Вулин и сам признао у јавности да су особе са којима је вучић разговарао телефоном биле на судски одобреним мерама праћења

Када је реч о афери наведеног „нелегалног прислушкивања председника“, Цвијић је подсетио да је министар полиције Александар Вулин и сам признао у јавности да су

особе са којима је Вучић разговарао телефоном биле на судски одобреним мерама праћења. Напоменуо је и да је „необично“ то што је Вулин тада преиспитивао легитимност те судске одлуке, а да у међувремену, већ више од годину дана, истрага стагнира, премда је велики број особа саслушан у вези са тим случајем. „Оно што је занимљиво је да је полиција поднела (материјал) тужилаштву, али коначни рад полиције се огледа у кривичној пријави, а полиција пријаву није поднела. Мада може и само тужилаштво да подигне оптужницу, али ту се за сада ништа не дешава.“, каже Вијић.

„Што вама казује - шта? Да није ни било бића кривичног дела?“, упитао је домаћин, на шта је гост одговорио да „Можда је проблем и то са ким се чуо Александар Вучић и чланови његове породице... Ко су биле те особе које су се налазиле под званичним истрагама? Мариника Тепић је објавила да је једна од тих особа Миша Вацић, који се налазио под званичном обрадом. Он је раније, када је била друга власт, био и суђен за позивање на насиље, или говор мржњ, ... Он је био означен као неки екстремиста.“

Идентитети тих других 26 особа које су са Вучићем и његовом породицом имале преко хиљаду телефонских разговора док су биле под мерама надзора су још увек званично тајна, те Цвијић, иако упитан, није желео да спомиње имена на која сумња („све док не буде сигуран“), али је рекао да „све упућује на неке људе који су под истрагама и у сфери су фудбала, да кажем.“

2. „Борцима против криминала се медијски суди и пресуђује. Направљене су разне приче које су, у неким случајевима, чак међусобно контрадикторне. Таргетира се Миленковић, а прескачу најближи Хркаловићкини сарадници “

То су, нажалост, та неформална суђења у медијима која ова власт стално спроводи... Не спроводи она то само над опозицијом, него и над људима у државним службама који се труде да раде свој посао професионално

„Једно имена које је последњих месеци избило у први план у случају „Јовањица“, јесте име инспектора (Слободана) Миленковића, шефа управе за борбу против наркотика у београдској полицији, и његових сарадника, за које се више не зна да ли су они хероји јер су открили Јовањицу, или су заправо део неког „удруженог злочиначког подухвата“ који плете пипке око председника. А, како сад стоје ствари, као да смо ближе овом другом“ – отворио је домаћин тему прогона људи у институцијама који се боре против

организованог криминала.

„Тако га представљају у режимским медијима“, потврдио је Цвијић. И наставио: „То се поново дешава слично као 2014. – таргетирање професионалаца у полицији. Чак повезују Слободана Миленковића са Дијаном Хркаловић... Колико је мени познато, он није био њен сарадник, он је радио у београдској полицији. Она јесте свуда имала велики утицај. Али видим да се прескачу неки њени најближи сарадници, као што је господин Радовановић (Томислав Радовановић, Начелник Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције), а неки се уводе, који уопште нису били њени сарадници, као што је Миленковић. И то су, нажалост, та неформална суђења у медијима која ова власт стално спроводи... Не спроводи она то само над опозицијом, него и над људима у државним службама који се труде да раде свој посао професионално. Над новинарима, над свим критичарима постоје та суђења у медијима. И то у пракси, ако погледате било који предмет, не одговара ономе што се заиста дешава у тужилаштву, суду и полицији... Значи, тих ствари које се у медијима наводе нема. То је већ медијски пресуђено, направљени су разне приче које су чак међусобно у неким случајевима контрадикторне. (...) Ако погледате шта се раније писало, а шта се сада пише, једно друго искључује. Али изгледа да се то овде заборавља“, констатовао је новинар и закључио да би било потребно извршити анализу тих медијских суђења. „То је разлика у писању. Ја говорим увек о сумњама, и кад постоји званична оптужница. Ја нисам никог унапред осудио, то није мој посао. А тамо се људи осуђују, не наводи се нигде да је осумњичен барем. Него: Он је то и то урадио... Што је неки говор, медијски, за оне тоталитарне режиме где су медији само продужена рука власти“.

3. „Више ми личи да је Београд на води домаћи бизнис, него арапска инвестиција. Организовани криминал у Србији пере новац преко грађевинских пројеката“

Не видим неку велику добит за Србију из оних уговора који су доступни. Заправо, Србија улаже велики новац и земљиште, а да се то не рачуна у њен удео у власништву

Упитан да опширније подели своја сазнања, повезана са Београдом на води, Цвијић је одговорио: „Видимо да се ту појављују неке фирме, које су извођачи и добијају послове. На пример, „Мавија“ фирма супруге Младена Петковића који је доскора био директор Крушика, па је онда прекомандован за директора Застава оружја. Он је био директор Крушика када се дешавала ова афера, када је Крушик улазио у дугове... Та фирма (Мавиа) је јако необично напредовала, једна од најбрже напредујућих фирми у Србији док је он био директор Крушика, и видимо да је та породица драматично увећала своју имовину. Они су учествовали у тим пословима Београда на води, изградњи аутопута „Милош Велики“ итд.“ Цвијић је затим поновио тезу из претходног разговора да, према проценама међународних и домаћих институција које се баве организованим криминалом. Цвијић је подсетио гледаоце и на рушење у Савамали, позивајући се на интервју који је својевремено супруга Санише Малог дала за Крик: „Према неким сумњама, у том рушењу и заробљавању људи, када полиција није интервенисала, учествовали су делови ових навијачких група које већ повезујемо са влашћу... Постоји јака индиција да су они били међу људима који су тада били под маскама, који су малтретирали грађане.“

„А да ли вам Београд на води, кад све саберете и одузмете, више личи на арапску или српско-црногорску инвестицију?“, упитао је Вукадиновић.

„Па, више ми личи, из ових разних показатеља, ако смем претпоставку да изнесем,“ оградао се новинар, „да је то домаћи бизнис. Имамо ту неке необичне интересе како је продавано неко земљиште, по којим ценама – за неке, а по другим ценама – за друге, донет је закон који је посебан за то (лекс специјалис), и видимо да није све јасно и објављено. Услови уговора су крајње необични, не видим неку велику добит за Србију из

Није било нелегалног прислушкивања Вучића. Поставља се питање ко су тих 26 особа које су са Вучићем

Пише: Вук Цвијић
петак, 12 новембар 2021 16:06

оних уговора који су доступни. Заправо, Србија улаже велики новац и земљиште, а да се то не рачуна у њен удео у власништву.“

Видети још:

[Вук Цвијић: Стање је горе него у Колумбији. Ми овде не видимо део власти који се бескомпромисно и заиста бори против организованог криминала. Због Дијане Хркаловић је чак мењан закон да би могла да се запосли у МУП-у](#)